

**Iacob Strepa
(1340-1409)**

S-a născut într-o familie poloneză nobilă. Încă din adolescență a intrat în Ordinul franciscan. A studiat la Roma. A fost abate al mănăstirilor din Cracovia și Lvov. A făcut parte din Societatea fraților pelerini pentru Cristos. A călătorit mult pentru a răspândi credința, propovăduind Cuvântul lui Dumnezeu și administrând sacramentele. În 1391 a fost numit Arhiepiscop de Halici. A vizitat adesea parohiile arhidiecezei. S-a dedicat catezei credincioșilor și îndrumării copiilor. A fost beatificat de Papa Pius al VI-lea în anul 1790.

© 2018 don Giovanni Berti, gioba.it

Calendarul săptămânii
14-21 octombrie 2018

- 14 D **DUMINICA A 28-A D.P.A.;**
Ss. Parascheva de la Iași, fc.;
Calist I, pp.m.
- 15 L Sf. Tereza din Avila, fc. inv. **
- 16 M Ss. Margareta Maria Alacoque,
clg. *; Hedviga, clg. *; Longin, m.
- 17 M Ss. Ignațiu din Antiohia, ep.
m. **; Osea, profet
- 18 J SF. LUCA, EV.
Ss. Paul al Crucii, pr., patr. sec.
ARCB **; Ioan de Brébeuf, pr. și
îns. m. *; Ioel profet
- 19 V Ss. Cornel, centurion; Maria
Bertilla, clg.; Fer. Iacob Strepa, ep. *
- 20 S **DUMINICA A 29-A D.P.A.;** Ss.
Ursula și îns., m.; Celina; Ilarion,
abate

Gândul săptămânii

„Ceea ce uneori ne vine atât de greu este curajul de a înfăptui lucruri simple.” (Fericitul Vladimir Ghika)

**14 octombrie 2018 • DUMINICA A 28-A D.P.A. • Ss.
Parascheva de la Iași, fc.; Calist I, pp.m.**

LECTURA I

Bogăția am considerat-o nimic în comparație cu înțelepciunea.
Citire din cartea Înțelepciunii 7,7-11

M-am rugat și mi-a fost dată priceperea, am invocat și a venit la mine duhul înțelepciunii. Am preferat-o sceptrelor și tronurilor și bogăția am considerat-o nimic în comparație cu ea. Nu am asemănat-o cu o piatră prețioasă, căci tot aurul, în văzul ei, este puțin nisip și ca argila este considerat argintul înaintea ei. Am iubit-o mai mult decât sănătatea și frumusețea și am preferat să o am în locul luminii, căci strălucirea care vine de la ea este fără apus. Au venit la mine toate cele bune împreună cu ea și bogăție fără măsură este în mâinile ei.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 89(90),12-13.14-15.16-17 (R.: 14)

R.: Satură-ne cu bunătatea ta, Doamne, ca să tresăltăm de bucurie!

Învață-ne să numărăm zilele noastre,

ca să dobândim înțelepciunea inimii!
Întoarce-te, Doamne; până când? Ai milă de slujitorii tăi! **R.**

Satură-ne dis-de-diminează cu bunătatea ta,
ca să tresăltăm de bucurie și să ne veselim în toate zilele vieții noastre!
Umple-ne de veselie tot atâtea zile câte ne-ai umilit și tot atâția ani câți am văzut răul!
R.

Fă ca slujitorii tăi să vadă lucrarea ta și fiii lor, maiestatea ta.
Bunăvoința Domnului Dumnezeuului nostru să fie asupra noastră!
Fă sigură pentru noi lucrarea mâinilor noastre!
Da, fă sigură lucrarea mâinilor noastre!
R.

LECTURA A II-A

Cuvântul lui Dumnezeu pătrunde până la despărțitura sufletului.

Citire din Scrisoarea către Evrei 4,12-13

Fraților, cuvântul lui Dumnezeu este viu, plin de putere și mai ascuțit decât orice sabie cu două tăișuri; el pătrunde până la despărțitura sufletului și a duhului, a încheieturilor și a măduvei și judecă sentimentele și gândurile inimii. Și nu este nicio creatură ascunsă înaintea lui, ci toate sunt goale și descoperite pentru ochii aceleia în fața căruia vom da cont.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

Mt 5,3

(Aleluia) Fericiți cei săraci în duh, pentru că a lor este împărăția cerurilor! (Aleluia)

EVANGHELIA

Vinde ceea ce ai, apoi vino și urmează-mă!

Citare din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Marcu 10,17-30

În timp ce Isus pleca la drum, un om a venit în fugă și, îngenunchind, l-a întrebat: „Învățătorule bun, ce trebuie să fac ca să moștenesc viața veșnică?” Isus i-a zis: „De ce-mi spui bun? Nimeni nu este bun, decât numai Dumnezeu. Cunoști poruncile: «Să nu ucizi! Să nu comiți adulter! Să nu furi! Să nu dai mărturie falsă! Să nu înșeli! Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta!»” Atunci el i-a zis: „Învățătorule, toate acestea le-am păzit din tinerețea mea”. Isus, privindu-l fix, l-a îndrăgit și i-a spus: „Un lucru îți lipsește: mergi, vinde ceea ce ai și dă săracilor și vei avea comoară în cer, apoi vino și urmează-mă!”

Întristat de acest cuvânt, el a plecat abătut, pentru că avea multe bogății. Atunci, privind în jur, Isus le-a spus discipolilor săi: „Cât de greu vor intra în împărăția lui Dumnezeu cei care au bogății!” Discipolii se mirau

de cuvintele lui. Dar Isus, luând din nou cuvântul, le-a zis: „Copii, cât de greu este să se intre în împărăția lui Dumnezeu! Mai ușor este ca o cămilă să treacă prin urechea acului decât ca un bogat să intre în împărăția lui Dumnezeu”. Iar ei erau peste măsură de uluiți și spuneau între ei: „Atunci, cine se poate mântui?” Privindu-i, Isus le-a spus: „Pentru oameni este imposibil, nu însă pentru Dumnezeu, căci pentru Dumnezeu toate sunt posibile”. Petru a început să-i spună: „Iată, noi am lăsat toate și te-am urmat!” Isus i-a zis: „Adevăr vă spun că nu este nimeni care a lăsat casă sau frați sau surori, sau mamă sau tată sau copii, sau ogoare pentru mine și pentru evanghelie și să nu primească însutit acum, în timpul acesta, case, frați, surori, mame, copii și ogoare, dar și persecuții, iar în veacul care va veni, viața veșnică”.

Cuvântul Domnului

O altă întrebare fundamentală se află în centrul liturgiei cuvântului din această duminică: ce trebuie să fac ca să moștenesc viața veșnică? Potrivit sfântului Marcu, această întrebare îi este adresată lui Isus de către un om care, văzându-l că pornește la drum, încearcă să nu rateze șansa de a-și lămuri o problemă ce îl frământă, probabil, de mult timp.

Viața, în general, și viața veșnică în special, reprezintă esențialul existenței fiecărui om. Ajunge să o prețuiască doar cel înțelept și priceput, iar înțelepciunea și priceperea, mai prețioase decât aurul și argintul, trebuie cerute, potrivit primei lecturi, de la Dumnezeu. Odată cu înțelepciunea, vin toate cele bune și bogăția de care omul are nevoie. Și psalmistul a înțeles acest lucru. El își îndreaptă rugăciunea către Domnul cerându-i ca să aibă parte, pentru zilele puține ale vieții, de cel puțin tot atâta bucurie câtă umilință și amărăciune a îndurat. Omul face primul pas către înțelepciune atunci când devine conștient de cât de scurtă îi este viața. Și, pentru a nu rata bucuria de a trăi, autorul Epistolei către evrei, ne trimite către Cuvântul lui Dumnezeu. Acest Cuvânt nu numai că ne instruieste și ne povățuiește, dar El ne ajută și să discernem ce este esențial și ce nu este esențial pentru viață, ne ajută să scrutăm adâncul sufletului ca să descoperim ce fel de viață caută el.

Așadar, atunci când cel care vine la Isus și îl întreabă: ce trebuie să fac ca să moștenesc viața veșnică?, El îl îndreaptă, mai întâi, spre acest Cuvânt care favorizează viața: Să

nu ucizi! Să nu comiți adulter! Să nu furi! Să nu dai mărturie falsă! Să nu înșeli! Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta! Într-adevăr, crima, adulterul, mărturia falsă, înșelăciunea, desconsiderarea părinților sunt tot atâtea situații care îl lipsesc pe om de esențialul vieții. Remarca omului că din tinerețe a păzit aceste porunci l-a încântat pe Isus. Ceva important, totuși, îi lipsea. Mergi, i-a spus Mântuitorul, vinde ceea ce ai și dă săracilor și vei avea comoară în cer, apoi vino și urmează-mă! Cu alte cuvinte, deplina înțelepciune de viață se dobândește prin solidaritatea, inclusiv materială, cu toți cei nevoiași și prin urmarea, în calitate de ucenic, a Învățătorului cel Bun (Chipul bunătății lui Dumnezeu). Omul din evanghelia de azi nu s-a deschis luminii învățaturii lui Isus, ratând astfel șansa de a se bucura cu adevărat de viață. El a preferat să se închidă în spatele bogățiilor lui care, paradoxal, nu îi ofereau mai multă viață, ci îl lipseau de ceva esențial din viață: comuniunea cu semenii, cu frații. Bogățiile, în loc să mijlocească comuniunea de viață, se dovedesc a fi piedică. În schimb, urmarea lui Cristos înfăptuiește o comunitate de frați unde, potrivit cărții Faptele Apostolilor (4,32), nimeni nu duce lipsă de ceva. Această realitate din primii ani ai Bisericii confirmă cuvintele lui Isus: nu este nimeni care a lăsat casă, frați, surori... ogoare pentru mine și pentru evanghelie și să nu primească însutit, iar în veacul care va veni, viața veșnică.

Pr. dr. Tarciziu Șerban